

***28. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ КЛАСИКЕ
ВРШАЧКА ПОЗОРИШНА ЈЕСЕН***

„КЛАСИКА НА ВЕТРОМЕТНИ“

01.11.-07.11.2021.

САДРЖАЈ:

1. УВОД

Отварање Фестивала – Горчин Стојановић.....	4
О фестивалу <i>Вршачка позоришна јесен</i>	5
Реч директора 28. <i>Вршачке позоришне јесени</i>	5
Извештај селектора.....	6

2. СТРУЧНИ ТИМ 28. ФЕСТИВАЛА

Директор.....	8
Селектор.....	9
Жири	10
Модератор округлог стола.....	11

3. ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ

Вилем Шекспир, ФАЛСТАФ - ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ, режија Даријан Михајловић, Народно позориште „Стерија“ Вршац.....	12
---	----

Александар Поповић КУС ПЕТЛИЋ, режија Милан Нешковић, Народно позориште Суботица.....	13
--	----

По мотивима Бранислава Нушића ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА, режија Андреј Бока, Народно позориште Суботица, драма на мађарском језику.....	14
--	----

Александар Тишма, УПОТРЕБА ЧОВЕКА, драматизација Федор, Шили, Борис Лијешевић, режија Борис Лијешевић, Нови тврђава театар, Будва град teatar, East west centar Sarajevo i Ujvideki szinhaz Novi Sad.....	15
--	----

Добрица Ћосић, ДЕОБЕ, Драматизација Спасоје Ж.Миловановић, режија Југ Радивојевић, Српско народно позориште, Народно позориште Ниш, Народно позориште Приштина.....	16
---	----

4. ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

Монодрама ЧУЧУК СТАНА - Народно позориште Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар.....	17
---	----

Ј.С.Поповић, ПОКОНДИРЕНА ТИКВА - Народно позориште Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар.....	18
---	----

Опера за децу- Народно позориште Београд.....	19
Представа за децу „ <i>Краљ лавова</i> “ – Алегрето театар.....	20
Изложба костима и плаката.....	21
Промоције књига	22
5. КАЛЕНДАР 28. ПОЗОРИШНЕ ЈЕСЕНИ.....	23

ФЕСТИВАЛ ОТВАРА

Горчин Стојановић, редитељ

Редитељ Горчин Стојановић рођен је у Сарајеву 1966. Позоришну режију на ФДУ у Београду дипломирао је у класи професора Дејана Мијача и Егона Савина. Режирао је више од 40 позоришних и луткарских представа у већини београдских позоришта, Скопљу, Сарајеву и Сомбору према комадима Шекспира, Ведекинда, Стерије, Лорке, Нушића, Милутина Бојића, Иве Андрића, Фасбиндера, Карла Крауса, Ернста Толера, Биљане Србљановић, Јелене Кајго, Ивана М. Лалића, Нила Лабјута, Људмиле Разумовске, Алексеја Слупковског и других.

За позоришне режије награђен је „Златним лавор-вјенцем“ сарајевског Меса, као и плакетом „Јурислав Коренић“ на истом фестивалу, „Св. Климентом Охридским“ за најбољу представу Охридског љета, наградама за најбољу режију и најбољу представу Сусрета војвођанских позоришта, наградом Фестивала босанског позоришта у Зеници за најбољу режију и представу, наградом за најбољу представу фестивала монодраме и пантомиме и многим другим наградама. Аутор је преко четрдесет сценографија за своје и представе других редитеља. За своје сценографске креације такође је вишеструко награђиван.

Као члан жирија појављује се на најзначајнијим позоришним фестивалима региона (Битеф, Фестивал луткарског позоришта Србије, Фестивала малих сцена у Риједи). Био је директор и уметнички је директор Југословенског драмског позоришта. Био је предавач на предметима глума и режија на академијама у Београду, Загребу и Сарајеву, као и на бројним радионицама у оквиру фестивала широм Европе (Лондон, Венеција, Богота). Режирао је два играна филма („Убиство с предумишљајем“ и „Стршљен“), као и две телевизијске серије („Лисице“ и „Оно као љубав“). За своје филмове је награђиван на фестивалима у Сочију, Трсту, Кијеву, Валенсији, Херцег Новом и свим домаћим фестивалима. Његови филмови и серије приказују се у свим земљама региона, као и на свим националним мрежама Аустралије и Јужне Кореје. Од 1983. до данас је објавио преко две хиљаде колумни и есеја из области културе, филма, позоришта, политике, фудбала и других тема у дневним новинама, магазинима и часописима, као и електронским медијима целог региона. Објавио је књигу есеја „Апокалипсо“ (Геопоетика, 2007) и књигу фудбалских колумни „Пасивни офсајд“ (Чаробна књига, 2012).

О ФЕСТИВАЛУ ВРШАЧКА ПОЗОРИШНА ЈЕСЕН

Међународни фестивал класике „Вршачка позоришна јесен“ основан је 1993. и након скоро три деценије постојања несумњиво представља један од најзначајнијих културних чинилаца града у коме се одржава и на чијој се историји темељи. Позоришна историја малог, али културно шароликог и по много чему необичног и узбудљивог јужнобанатског града сеже још даље у прошлост од периода када га је својим ликом и делом овековечио Јован Стерија Поповић (1806-1856).

Вршац је своју позоришну историју почео да ствара другом половином 18. века када су гостовања путујућих позоришних трупа из Румуније, Мађарске и других развијенијих крајева била уобичајена. За локалну, али и регионалну српску позоришну сцену преломном годином сматра се 1793. Тада су ђаци новоосноване вршачке Граматикалне гимназије предвођени учитељем Михајлом Крекићем приредили прву представу на српском језику. Обележавање 200-те годишњице тог догађаја покренуло је иницијативу за оснивање међународног позоришног фестивала који ће бити заснован на идеји да публици прикаже најмање пет представа по избору селектора из позоришне струке заснованих на идеји класике. Назив „Вршачка позоришна јесен“ који је осмислио чувени вршачки књижевних и хроничар Душан Белча данас представља препознатљиво име, док се Фестивал својим концептом који балансира између вредности локалног и универзалног изборио за то да буде препознатљив међу театарским фестивалима.

РЕЧ ДИРЕКТОРА 29. ФЕСТИВАЛА

У данашњем несигурном времену које се директно одражава на извођење позоришних представа, па и саму продукцију, потребан је огорман оптимизам да би се било каква идеја спровела до краја. Чињеница је да фестивал припремамо у неизвесној атмосфери, али и да се радујемо што је до овог тренутка дошло. Такође, верујем да се и друга позоришта чији су фестивали управо завршени или су у припреми, суочавају с истим осећањем - да ли ће се планови са селектованим представама реализовати до краја.

Како верујем да је снага позоришне уметности и љубав ка истој толико јака, исто тако верујем да ће она победити све препреке, из више разлога: публика у Вршцу је жељна фестивала, а и ми домаћини једва чекамо да публика погледа, како нашу представу „Фалстаф-веселе жене виндзорске“ у режији Даријана Михајловића, тако и остале, вредне и битне представе на фестивалу. Из тог разлога, најсрдачније отварамо врата публици, за коју знамо да ће се чувати, а и да ће бар на тих два сата осетити страст с којом смо припремали фестивал и уживати у оном што имамо да понудимо.

Снежана Удицки

ИЗВЕШТАЈ СЕЛЕКТОРА

Извештај селектора 28. Међународног фестивала класике „Вршачка позоришна јесен“

У времену када је читав живот померен, када се многе невоље појављују са свих страна, када нам се невидљива, а смртоносна сила меша у свакодневно постојање, позориште успева да нађе пут и да живи. Кроз читаво постојање позоришне уметности, кроз хиљаде година, разне „Короне“ су нападале свет, човечанство и уметност. И кроз све то уметност је преживљавала, провлачила се и побеђивала. Постајала јача и боља. Тако да верујем да ће некада, неко писати и о нашем добу и о нашој болести. И рећи ће да је болест била поражена, а да су уметност и позориште победили.

Овогодишња продукција српских позоришта даје један озбиљан прилог томе. Након двадесетједне одгледане представе које су настајале у отежаним условима и често прекидане, можемо закључити да су позоришта истрајала да својом љубављу, ентузијазмом и радом освеже и обогате сцене српских театара класицима светске и домаће књижевности. Бирајући представе, руководио сам се жељом да измирим обе стране. И стручну јавност и „обичног“ гледаоца који воли да долази у позориште. Желео сам да се на Фестивалу појаве представе које ће нам „најлакше“ и најтачније испричати причу, а које ће такође својом иновативношћу, маштом и уметничким даром аутора омогућити да погледамо нешто несвакидашње. Најбоље. На крају, оно што свакако треба рећи и апострофирати, јесте велико признање Народном позоришту „Стерија“ и Граду Вршцу као покровитељу Фестивала који су упркос бројним проблемима одлучили да се овогодишњи Фестивал ипак одржи. На жалост, због објективних околности, селекција је морала бити редукована, тако да публика неће бити у прилици да види још неке одличне представе српских позоришта. Ипак, верујем да ће Вршчани довољно уживати у пет одабраних представа које ће се наћи на Фестивалу, а које су имале премијеру у периоду од 01. септембра 2020. године до 30. јуна 2021. године.

Овогодишњу званичну селекцију 28. Фестивала чине следеће представе:

1. новембар: Виљем Шекспир, **ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ**, режија Даријан Михајловић, Народно позориште „Стерија“ Вршац

Изузетно забавна комедија Виљема Шекспира налази своју одличну изведбу на сцени Позоришта „Стерија“. Редитељ Михајловић, пратећи причу „Веселих жена виндзорских“, доноси узбудљиву представу уклапајући слепстик и гротеску. Мењајући крај, убацујући и користећи поједине сцене из још неколико дела, присуствујемо правом омажу једном од Шекспирових омиљених ликова, Фалстафу.

2. новембар: Александар Поповић, **КУС ПЕТЛИЋ**, режија Милан Нешковић, Народно позориште Суботица

Аца Поповић је један од наших најзначајнијих драмских писаца, а поставка „Кус петлића“ на сцени Позоришта у Суботици представља прави позоришни догађај. У маниру најбољих изведби овог писца редитељ Милан Нешковић у потпуности проналази дух

Ациних „малих“ људи са маргина и поставља их у омеђени простор дворишта и зидова кућа, окружен публиком, који као да је изашао из Поповићевих драма. Суботички глумци, предвођени маестралном Мињом Пековић, говоре кроз своје ликове, испрепетаних судбина, међусобно увезани, мало тужни, мало срећни, сведочећи о несретним и тешким послератним годинама из угла обичног света.

3. новембар: По мотивима Бранислава Нушића, **ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА**, режија Андреј Бока, Народно позориште Суботица - Драма на мађарском језику

Користећи Нушићеву комедију као основу своје представе, ансамбл Позоришта предвођен редитељем Андрејем Боком, на духовит и нови начин доноси ову чувену причу о људској похлепи и лицемерју, оличену у борби родбине, „најближих“, око наследства богатог рођака. Сведена сценографија, а опет активна у представи, доприноси болном крају, који огољује и показује оно најгоре у људима, а у исто време просветљује и упозорава.

4. новембар: Александар Тишма, **УПОТРЕБА ЧОВЕКА**, драматизација Федор Шили, Борис Лијешевић, режија Борис Лијешевић, Нови тврђава театар, Будва град teatar, East west centar Sarajevo i Ujvideki szinhaz Novi Sad

Храбро, отворено и емотивно, аутори ове представе нас уводе у тужни свет дела Александра Тишме, свет страха и незнања. Борба малих људи у великим и страшним временима, жеља за опстанком, дилеме да ли и по коју цену тај опстанак постаје победа, уз још много нивоа запитаности о животу, моралу, срећи...кроз коју нас драматизатори и редитељ, уз фантастичан глумачки ансамбл, воде, чинећи да се о овој представи још дуго размишља, и након што се завеса спусти.

5. новембар: Добрица Ћосић, **ДЕОБЕ**, Драматизација Спасоје Ж.

Миловановић, режија Југ Радивојевић, Српско народно позориште, Народно позориште Ниш, Народно позориште Приштина са седиштем у Грачаници

Дело Добрице Ћосића „Деобе“ редитељ Југ Радивојевић доноси жестоко и у пуној својој снази на сцену. Драматизација се базира на битним деловима романа, који нас увлаче у причу, смењујући сцене готово филмски, остављајући гледаоце да жељно ишчекују расплет, који води ка драматичном крају. Посебно треба издвојити уверљиву глумачку игру која носи велике заслуге што ово значајно дело великог писца постаје прави сценски доживљај.

Бранислав Недић, дипл. драматург
Крушевац, 06.10.2021.

СТРУЧНИ ТИМ 28. ФЕСТИВАЛА

Снежана Удицки,
директор 28. Међународног фестивала класике „Вршачка позоришна јесен“

Снежана Удицки позоришна редитељка и дипломирани филолог опште књижевности са теоријом књижевности рођена је у Вршцу 1. јануара 1978. Позоришном и књижевном теоријом и праксом бави се професионално више од две деценије константно се усавршавајући на тим пољима. На групи за општу књижевност са теоријом књижевности Филолошког факултета у Београду завршила је и мастер студије 2010. објавивши рад у форми театролошких студија под називом “Замена родног идентитета и мотиви прерушавања у Шекспировим комедијама” (издавач Алтера). Већим делом свог научно-истраживачког рада на пољу теорије драме и позоришта посвећује се анализи и тумачењу Шекспирових комедија и специфичних мотива којима његово дело обилује и кроз тај сегмент свог стваралаштва Снежана Удицки постаје препознатљива међу ауторима театролошких радова на српском језику. Редовно сарађује са позоришним часописом Сцена у коме објављује низ запажених текстова: “Норман Холанд о комедији *Сан летње ноћи* Виљема Шекспира”, “Деконструкција бинарних опозиција и тумачења хомеототских пријатељстава у Шекспировим комедијама“, „Питер Брук – *Мара/Сад* – елементи суровости у филму Питера Брука *Мара/Сад* као симболи етичког и социјалног стања друштва“, „Замке еротизма у драми *Ујка Вања* А.П.Чехова (једно редитељско тумачење драме)“. Позоришно образовање стиче у оквиру постдипломских мастер студија позоришне режије на Факултету драмских уметности у Скопљу у класи професора Слободана Унковског. Каријеру позоришног редитеља започиње као асистенткиња свог професора Слободана Унковског у Југословенском драмском позоришту на представи “Није смрт бицикло”. Убрзо потом њена редитељска каријера развија се кроз бројне поставке домаћих и страних комада на сценама широм Србије, а успешну сарадњу остварује и са позориштима бившег југословенског простора:

- Угљеша Шајтинац, „Говорите ли аустралијски?“, Крушевачко позориште, 2012.
- Иво Брешан, „Свечана вечера у погребном подузећу“, Народна позориште Ужице, 2013.
- Емилијо Карбаљидо, „Ружа са два мириса“, Народна позориште Сомбор, 2013.
- Иво Брешан, „Гњида“, Шабачко позориште, 2015.
- Бојана Иванов-Ђорђевић, „Зачарани замак“, НП „Стерија“ Вршац, 2015.
- Небојша Ромчевић, „Јавна личност“, Позориште „Добрица Милутиновић“ Сремска Митровица, 2015.
- Харолд Пинтер, „Стара времена“, НП „Стерија“ Вршац, 2016.
- Николај Васиљевич Гогољ, „Женидба“, Народна позориште Приједор, 2016.
- Ида Јовић, „Мата Хари“, Шабачко позориште, 2017.
- Патрик Марбер, „Блискост“, Народна позориште „Зоран Радмиловић“ Зајечар, 2019.
- Емилијо Карбаљидо, „Ружа са два мириса“, НП „Стерија–Професионална сцена на румунском језику, Вршац, 2019.
- Снежана Удицки, „Исправна одлука“, НП „Стерија“ Вршац, 2021.

Тренутно је ангажована на месту в.д. директора Народног позоришта „Стерија“ у Вршцу и директор је 28. Међународног фестивала класике „Вршачка позоришна јесен“.

Бранислав Недић,

селектор 28. Међународног фестивала класике „Вршачка позоришна јесен“

Рођен је 15. марта 1973. у Крушевцу, где је завршио основну и средњу школу. Завршио је Факултет драмских уметности у Београду на катедри за драматургију. Од 1995. је стални сарадник Крушевачког позоришта као драматург, редитељ и глумац. Након дипломирања (од 1998. до 1999.) радио је као драматург у Крушевачком позоришту. У својој 27-ој години, децембра 2000. године, постављен је за директора Крушевачког позоришта. Од тада до данас ради као директор и уметнички директор Крушевачког позоришта. У том периоду је направљено преко 110 представа, а Позориште које води је освојило преко 160 награда на најзначајнијим фестивалима у земљи и иностранству. Тренутно води пројекат оснивања професионалног позоришта за децу у Крушевцу. Током каријере сарађивао је са најзначајнијим позоришним ствараоцима Србије, а као редитељ и писац броји више од четрдесет представа у позориштима широм Србије. На представи „Проклета авлија“ Иве Андрића радио је као асистент Небојше Брадића, био је коаутор драматизације „Корена“ Добрице Ћосића у режији Небојше Брадића и аутор адаптације и редитељ представе „Орден“ Душана Микље. Поред наведених, током трајања управничког мандата, издвојиле су се и представе „Свињски отац“ Александра Поповића-режија Егон Савин (2004), „Дундо Мароје“ Марина Држића-режија Кокан Младеновић (2009), „Пут око света“ Бранислава Нушића-режија Југ Радивојевић (2010), „Доктор Нушић“, Бранислава Нушића-режија Кокан Младеновић (2014). Један је од оснивача нове фестивалске концепције Фестивала „Јоаким Вујић“ 2004. Оснивач је Фестивала школског театра „ФЕШТ“ у Крушевцу 2004. Био је члан председништва Савеза драмских уметника Србије 2007/08, као и члан комисије за доделу награде „Милош Жутић“ 2007. Оснивач је Божићног фестивала представа за децу „Крушка“ 2009. Био је члан жирија фестивала „Тврђава театар“ у Смедереву 2012. и 2013. Као и члан жирија фестивала „Дани комедије“ у Јагодини 2014. Председник Заједнице професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ био је од 2012. до 2015, а председник жирија на „Зимском позоришном фестивалу“ у Алексинцу 2020. и 2021. Добитник је повеље „Капетан Миша Анастасијевић“ за културу 2007. и 2014, „Златне значке“ КПЗ Србије 2011, „Награде Града Крушевца“ 2011. и Награде „Никола Пеца Петровић“ за најбољег позоришног менаџера у Србији 2014. Као сценариста радио је за телевизије „Прва“, „Пинк“ и ТВ „Хепи“ и на серијама „Тотално нови талас“, „Синђелићи“, као и на бројним музичким и забавним програмима.

ЖИРИ ФЕСТИВАЛА

Милош Латинковић, књижевник

Милош Латинковић је рођен 23. септембра 1963. у Кикинди. Основну и средњу школу завршио је у Кикинди, а Факултет политичких наука у Београду где је одбранио мастер рад на тему „Стеријино позорје и позоришни живот Србије“. Тренутно је на докторским студијама на истом факултету Београдског универзитета. Радио је као новинар у листу Комуна и Радио Кикинди, а сарађивао је са редакцијама више дневних листова и часописа у Србији међу којима су Дневник (Нови Сад), Борба (Београд), Национална географија и други. Неколико година уређивао је књижевне рубрике „Рукописи“ и „Кишобран“ Листа српске дијаспоре који излази у Ванкуверу (Канада). За новинску репортажу „У сред поља око мора“ објављену у магазину „Недељни дневник“

1999. добио је „Гран при“ фестивала „Интерфер“ у Сомбору. У периоду од 1999. до 2001. обављао је дужност директора Народне библиотеке „Јован Поповић“ у Кикинди, а од 2003. до 2008. био је директор Народног позоришта у Кикинди. Као члан Општинског већа СО Кикинда био је задужен за ресор културе, образовања и медија у периоду од 2008. до 2013. Учествовао је у покретању и организовању стручно-теоријског симпозијума „Кикиндски дијалози“ који је одржан у овом граду у периоду од 2002. до 2005. уз учешће еминентних социолога, културолога, филозофа и других теоретичара из Србије и окружења. Аутор је шест збирки прича, девет романа, две књиге есеја, две монографије и десетак драмских текстова (пет објављених у позоришној и књижевној периодици) од којих су „Панонски карусел“ и „Пајадор или Црњански“ изведена у НП Кикинда, а „Крв црвеног петла“ у НП Ниш. Објавио је више од сто књижевних прилога у периодици, недељним и дневним листовима. Роман „Шекспиров клијент“ (Стилос, Нови Сад) био је 2002. у ужем избору за НИН-ову награду. Књига „Приче ветрова“ после два издања у Србији (Чигоја штампа, Београд и Прометеј, Нови Сад) преведена је на румунски и немачки језик, а „Сто дана кише“ на бугарски језик (Персеј Софија). Романи „Шекспиров клијент“ и „Четири лудила“ преведени су на руски језик (Скифија Санкт Петербург), док је „Шекспиров клијент“ преведен и на македонски језик. Његови прозни текстови такође су преведени на енглески, мађарски, словеначки, словачки, руски и македонски језик. Жири Друштва књижевника Војводине прогласио је роман „Целат у рају“ (Стилос, Нови Сад) за најбољу књигу 2008, док је за поетско-прозну збирку „Звезде и острва“ (Геопоетика, Београд) добио је награду „Стеван Пешић“ 2012. За роман „Сто дана кише“ (Вулкан издаваштво, Београд) награђен је престижним признањем „Златни сунцокрет“ (Награда Витал) 2014. Роман „Етапе ноћи“ (Вулкан издаваштво, Београд) добио је награду „Лаза Костић“ Новосадског сајма књига 2020. За поезију је награђен првом наградом на фестивалу „Пролеће“ у Софији у Бугарској. Есеј о глумцу под насловом „Између змаја и његовог гнева“ награђен је првом наградном „Златно перо“ на конкурс у Пожаревцу. Главни уредник је позоришног часописа Сцена који издаје Стеријино позорје у Новом Саду. Тренутно је директор БИТЕФ театра и фестивала. Ожењен је и има двоје деце.

Миодраг Динуловић, редитељ

Позоришну режију дипломирао 1999. године на Академији уметности у Београду, у класи професора Бранка Плеше и Александра Фотеза. Остварио преко шездесет режија, међу којима се издвајају представе намењене деци и младима које су вишеструко награђиване на домаћим и међународним фестивалима. Поред Краљевачког позоришта, представе у његовој режији део су репертоара Крушевачког позоришта, Народног позоришта „Стерија“ у Вршцу, Позоришта лутака у Нишу, Народног позоришта у Лесковцу, Позоришта „Лане“ у Кикинди, Градског позоришта у Јагодина, Регионалног позоришта у Новом Пазару, Народног позоришта у Кикинди...Стални је редитељ сцене за децу и младе Краљевачког позоришта којим управља као директор од 2013. Поред ове, обављао је и функцију председника Заједнице професионалних позоришта Србије.

Зоран Карајић, глумац

У театру је већ 50 година. Оиграо је преко 200 улога у позоришту, снимио десетак филмова и петнаест серија. Био је првак драме у Крушевачком позоришту, у Народног позоришту Ужице и Шабачком позоришту. За свој уметнички рад добио је 37 награда и признања у земљи и иностранству. Директор Шабачког позоришта био је од 2004. до

пензионисања 2018. Имао је више понуда за ангажман у престоничким позориштима али није прихватио. После пензионисања остаје активан као глумац и позоришни радник. Игра у бројним представама на сценама широм Србије – у Народном позоришту у Београду игра у представи „Иванов“ А.П.Чехова у режији Т.М.Ригонат, у представи „Родољупци“ Ј.С.Поповића у режији Андраша Урбана и „Електра“ Данила Киша у режији Иве Милошевић, док у новосадском СНП-у игра у „Травничкој хроници“ Иве Андрића у режији Никите Миливојевића и у представи „На Дрини ћуприја“ Иве Андрића у режији Кокана Младеновића; у Народном позоришту Ниш игра у представи „Како вам драго“ В. Шекспира у режији Никите Миливојевића, а у зајечарском Народном позоришту Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ игра у представи „Ближи небу“ Жељка Хубача. У Народном позоришту Приштина игра у представи „Бановић Страхиња“ Борислава Михајловића Михиза у режији Небојше Брадића. Био је селектор више значајних фестивала и члан домаћих и међународних жирија. Међународни фестивал класике „Вршачка позоришна јесен“ прати од оснивања и на њему учествује, док 2004. осваја награду за најбољег глумца за улогу Миткета у представи „Коштана“ Боре Станковића у режији Југа Радивојевића, а у извођењу ансамбла Шабачког позоришта. Још увек је радознао и спреман за нове изазове.

Др Јелена Перић, театролог - Модератор округлог стола 28. Међународног фестивала класике „Вршачка позоришна јесен“

Јелена С. Перић је рођена 1982. године у Вршцу. Студирала је на Филолошком факултету у Београду (Група за српску књижевност и језик) на којем је 2018. одбранила и докторску дисертацију „Пригодна драма у српској књижевности 18. и 19. века“. Запослена је као шеф Катедре за продукцију драмских и аудиовозуелних уметности и медија на Факултету за дипломатију и безбедност. Сарађује са научно-истраживачким установама и часописима у Србији и Републици Српској, а њена стручна и научна интересовања усмерена су ка књижевним токовима 19. и 20. века. До сада је објавила једну монографију и више научних радова, а њен научно-истраживачки рад пре свега се бави историјом драме и позоришта, као и социологијом позоришта.

ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ

ФАЛСТАФ-ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ

Народно позориште „Стерија“ Вршац

Текст: Виљем Шекспир
Режија: Даријан Михајловић
Сценограф: Софија Лучић
Костимограф: Дрина Крлић
Сценски покрет:
Избор музике: Даријан Михајловић
Сценске борбе: Жељко Ћела

ИГРАЈУ:

ВИТЕЗ ЦОН ФАЛСТАФ - Милош Ђуровић
ГОСПОЋА ЖУРКА - Тамара Тамчи Тоскић
ПАСТОР - Иван Ђорђевић
ФЕНТОН - Пеђа Грујић
ЦОРЖ ПЕЦ - Срђан Радивојевић
ФРЕНК ФОРД - Марко Ацић
СУДИЈА - Младен Вуковић
ГОСПОЋА ПЕЦ - Јована Божић
АНА ПЕЦ - Јована Андрејевић Грујић
ГОСПОЋА ФОРД - Вања Радошевић
ПИСТОЛ - Моника Болдовина-Бугле

Фалстаф је једини Шекспиров лик који се појављује у више драма. Шекспир је толико волео тог дебелог витеза, да напросто није желео да га убије. Љубомора, превара и Фалстаф, довољан су материјал да комад који је Шекспир брзопотезно написао за 14 дана представимо као ултимативно забавну комедију мајстора. Бард би се сигурно забавио овим приградским женама из „Виндзорске шуме“, јер овде је уклопљен слепстик, гротеска и сингсенг, а то је центар лика чувеног дебелог витеза и најбољег краљевог пријатеља. А онда реч и о крају - последњих двадесет минута више нису исти комад који сте мислили да гледате. Лик је исти, али је сцена из „Хенрија Петог“. Журка изговара монолог из „Хенрија Петог“, док Фалстаф умире изговарајући речи Шекспировог 91.сонета. Зато се ова представа зове и „Фалстаф“, јер су њој сложене све његове сцене из свих Шекспирових комада, док га велики Бард на крају није, тешка срца, пустио да умре.

Даријан Михајловић, редитељ

КУС ПЕТЛИЋ

Народно позориште Суботица

Текст: Александар Поповић
Режија и избор музике: Милан Нешковић
Драматург: Маја Тодоровић
Сценограф: Марија Калабић
Сценски покрет: Игор Грекса
Костимограф: Биљана Гргур
Асистент костимографа: Марко Маросиук
Лектор: Саша Латинковић

ИГРАЈУ:

МИЉА БУШАТЛИЈА - Миња Пековић
СЕЛЕНА СЕЈА БАТРИЋЕВА - Сања Моравчић
ЂАКОН АВАКУМ - Игор Грекса
ПИЛЕ КОПИЛЕ ПИЛЕТИЋЕВО - Димитрије Динић
КОМНЕН БАЊАКТАР - Срђан Секулић
ЈОХАН ШУСТЕР - Милош Лазић

Покушавајући да на неки начин организује стваралаштво Аце Поповића, Радомир Путник издваја четири циклуса, где у једном од њих групише драме: „Бела кафа“, „Мрешћење шарана“, „Кус петлић“ и „Пазарни дан“. Радња свих ових комада одиграва се у бурним временима – око II светског рата, а фокус је на „малим“ људима који покушавају да се снађу у таквим временима и живе пристојно колико је то могуће. Иако су „обојени ратом“ и живе последице тог рата, у својој суштини, кад се склони тај политички слој и кад се дође до интима, пред нама су карактери који делују потпуно савремено и њихови односи су нешто што је препознатљиво и истинито и нама данас, 70-ак година касније. То на прву лопту може деловати поражавајуће, као да се нисмо одмакли и напредовали много у својој свести, али опет и не треба ствари гледати тако „црно“. Неки од тих односа су леви, топли и преживели су 70 година јер су везани за суштину нашег бића, за нашу потребу за љубављу и блискошћу. Управо то је била наша смерница када смо кренули да радимо драматизацију овог комада бавећи се транспонованем проблема који ова драма третира на емотивном нивоу. Нисмо желели да се бавимо толико „партизанима и четницима“, колико интимним односима и животима тих маргиналаца који покушавају да пронађу своје место у свету у ком живе. За њих је живот нешто што се „дешава“, нешто за шта се они много не питају, јер они и сами о себи мисле: „ко смо ми да се питамо за нешто?“ Пиле, Миља, Комнен, Сеја, Авакум... Све су то људи које и данас срећемо на улици пролазећи поред уцерица које и даље није стигао да сруши неки инвеститор и на то место „посади“ нову зграду у коју ћемо се уселити ми, који мислимо да смо нешто бољи, да се више питамо и да имамо неког избора. Иако Аца Поповић каже: „Гомила је доказ најгорег избора“, морам да се не сложим јер ретко када је гомила квалитетнијих људи и уметника правила неку представу у тежим животним условима.

Милан Нешковић, редитељ и Маја Тодоровић, драматуршкиња

ПО МОТИВИМА БРАНИСЛАВА НУШИЋА: ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА

Драма на мађарском језику – Народно позориште Суботица

Текст: По мотивима Бранислава Нушића

Редитељ: Андреј Бока к.г.

Драматург: Тамаш Олах к.г.

Костимографија: Ерика Јанович к.г.

Сценографија: Невена Продановић к.г.

Асистенткиња сценографа: Роза Б. Брешћански

Дизајн светла: Никола Маринков к.г.

Композитор: Ервин Палфи

Асистенткиња редитеља: Валериа Кочиш

ИГРАЈУ:

АГАТОН – Ервин Палфи

САРКА – Хермина Г. Ердељи

ПРОКА – Чаба Ралбовски

ГИНА – Моника Пешиц

МИЋА – Акош Њари

ДАНИЦА – Чила Памер

АДВОКАТ – Атила Баратх

Драма “Ожалошћена породица” говори о вечној и универзалној причи о људском лицемерју, похлепи и себичности. Она је сатиричан и упечатљив приказ времена у којем је настала, али и менталитета нашег савременог друштва. Због своје универзалности и апсурдности, драма “Ожалошћена породица” већ деценијама инспирише позоришне ствараоце да се ухвате у коштац са овим делом. Оно што је мене највише занимало радећи на овој представи је питање одговорности за дешавања у “кући Мате Тодоровића”. Да ли се могло спречити? Да ли је несупростављање неправди исто што и саучесништво? Представа често одступа од самог дела, али смо се трудили да задржимо дух Нушићевог света.

Андреј Бока, редитељ

УПОТРЕБА ЧОВЕКА

Нови тврђава театар, Будва град teatar, East west centar Sarajevo i
Ujvideki szinhaz Novi Sad

Текст: Александар Тишма

Режија: Борис Лијешевић

Драматизација: Федор Шили и Борис Лијешевић

Костимограф: Марина Сремац

Сценограф: Жељко Пишкорић

Музика: Стефан Ћирић

Сценски говор: Дејан Средојевић

Извршни продуценти: Вук Милетић и Борислав Балаћ

ИГРАЈУ:

Марта Береш

Драгиња Вогањац

Југослав Крајнов

Аљоша Ћидић

Душан Вукашиновић

Огњен Петковић

Огњен Никола Радуловић

Читајући роман, имали смо утисак да читамо неке савремене хронике и да добијамо поруке за наше време. А, једна од најзначајних таквих је кокетирање са опасним идејама које свој корен имају у фашизму, а завршавају се у гасним коморама. Све нас је подсећало на ратове које памтимо. Зато је представа у Сарајеву снажно резоновала. Како су само разумевали те људе који се до задњег часа надају да лудило не може бити јаче од разума. А када схвате да није – већ је касно. Већ куцају на врата и воде нас. Рат је увек један те исти, где год био. Поводи су различити, али се увек сведе на исто.

Борис Лијешевић, редитељ

ДЕОБЕ

Српско народно позориште, Народно позориште Ниш, Народно
позориште Приштина са седиштем у Грачаници

Текст: Добрица Ћосић
Редитељ: Југ Радивојевић
Драматизација: Спасоје Ж. Миловановић
Драматург: Божидар Кнежевић
Сценограф: Југ Радивојевић
Асистент сценографа: Данило Млађеновић
Костимограф: Татјана Радишић
Композитор: Александар Сребрић
Асистент редитеља и сценски покрет: Игор Дамњановић
Сценски говор: Радован Кнежевић
Организатор: Јудит Ференц

ИГРАЈУ:

УРОШ БАБОВИЋ, СЕОСКИ ГАЗДА - Небојша Савић
ВИДА, ЊЕГОВА ЖЕНА - Соња Дамјановић
МИЛОШ, ЊИХОВ СИН - Милош Цветковић
ВИТА, ЊИХОВ СЛУГА - Небојша Ђорђевић
АДАМ КАТИЋ, СЕОСКИ ГАЗДА - Милан Ковачевић
ДУШАН КАТИЋ, СТУДЕНТ, ЊЕГОВ СИН - Григорије Јакишић
ЉУБИША ДАЧИЋ, ЊИХОВ СЛУГА - Игор Дамњановић
ДОКТОР, ГРАЂАНСКИ ПОЛИТИЧАР - Страхиња Бојовић
КОСТА ЦВЕТИЋ, МАЈОР - Дејан Цицмиловић
НЕМАЧКИ ОФИЦИР - Валентин Венцел
МЛАДА - Бојана Милановић

Да би се Ћосићеве „Деобе“ поставиле на сцену било је неопходно извршити драстичну селекцију многобројних појединачних деоба којима роман обилује. Тек кад је та основна линија извучена и кад је лична и породична трагедија Уроша Бабовића стављена у први план, Ћосићеве „Деобе“ постале су позоришне „Деобе“. Кад нам се, после гледања представе, слегну утисци о естетици (и поруци) онога што смо видели на сцени, чак и ако нам се мишљења буду разликовала, верујем да ће се сви (или скоро сви) сложити у једном: без обзира на своју театарску форму, ове и овакве „Деобе“, у својој суштини, највише личе на античку драму.

Божидар Кнежевић

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

ЧУЧУК СТАНА – Српкиња и Гркиња

Народно позориште Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

Текст и режија: Жељко Хубач

Игра: Наташа Петровић

Асистент редитеља: Оливера Викторовић Ђурашковић

Дизајнер сцене: Жељко Хубач

Реализација сценографије: Мирко Стокић

Костим: Горица Илић и Мирјана Станојевић

Избор музике: Жељко Хубач и Оливера Викторовић Ђурашковић

Видео рад: Душан Пурешић

Дизајн светла: Драган Марковић

Звучни ефекти: Душан Пурешић

Доста тога је ушло у литературу на нивоу легенди. Ја сам стекао утисак да је Чучук Стана била прва српска феминисткиња. Замислите жену која са 15 година узјаше коња и оде у Пореч и од локланог моћника потражи назад своју спрему. Жену коју ожењени мушкарац ожени са 15 година, која први пут остане удовица са 18, а други пут са 24 године остане и без мужа и без отаџбине и што је најстрашније остане без новца, без егзистенције након 6 година крварења. Кад све то сублимирате схватите да је Стана изразито поносита жена која је јако добро схватала време у коме живи и која је са становишта дара заиста једно мало чудо. Иако из Сикола где није могла стећи неко образовање она је са 24 године говорила 5 језика, познавала етикецију понашања у високом друштву, спасила живот свом мужу Јоргаћу који је требало да оде у Радовањски луг где би био убијен као Крађорђе. Била је супериорна у интелигенцији у мушком окружењу, посебно у односу на плаховитог Хајдук Вељка који је размишљао срцем. И Грци и Срби су јој обећавали да ће бити збринута, али то нису испунили. Чучук Стана је умрла сама, њен гроб је трајао онолико колико је трајао живот њене ћерке и ми данас само можемо да слутимо колико је Чучук Стана била оно што смо гледали у представи или нешто више или мање, јер иако је била релевантна историјска личност о њој нема довољно докумената.

Жељко Хубач

ПОКОНДИРЕНА ТИКВА

Народно позориште Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

Текст: Јован Стерија Поповић

Режија: Оливера Викторовић Ђурашковић

Сценографија: Мирко Стокић

Избор музике: Оливера Викторовић Ђурашковић

Костим: Горица Илић и Мирјана Станојевић

Лектор: Наташа Илић

ИГРАЈУ:

Фема - Наташа Петровић
Сара - Оливера Викторовић Ђурашковић
Евица - Ивана Бартуњек
Светозар Ружичић, филозоф - Милош Танасковић
Јован - Бранислав Мијатовић
Митар - Предраг Грбић
Васа - Габријел Бећаревић
Анчица - Александра Манасијевић

Реч је о паметној комедији из које се извлачи неко наравоученије. Свако време има своју "Покондирену тикву" па тако и наше време има "Покондирене тикве" било да су оне у мушком или женском облику. Наравно, овде се ради о жени, о Феми, подручје је Војводина, али и то је све матрица по којој то може да се деси било где - у Зајечару, Неготину, Крушевцу, Нишу, Београду, Суботици, Сомбору, сасвим свеједно. Потпуно сам сигурна да су то свевременске комедије. Прошле су толике године од смрти Нушића и Стерије, а њихове комедије и проблеми које третирају у њима су њихова искуства из оног времена која су на духовит начин пренесена на сцену. Сада се то исто дешава, али у неком другом паковању, тако да „фема“ и „министарки“ има колико хоћете.

Оливера Викторовић Ђурашковић

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ ЗА ДЕЦУ

БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА

Опера за децу Волфганга Амадеуса Моцарта

Народно позориште Београд

Диригент: Стефан Зекић
Редитељ: Ана Григоровић
Сценограф: Јасна Сарамандић
Костимограф: Катарина Грчић Николић
Продуценти: Маша Милановић Минић, Наталија Игњић, Драгана Ивковић

ИГРАЈУ:

БАСТИЈЕН - Синиша Радин/Слободан Живковић/Михаило Оташевић
БАСТИЈЕНА - Мина Глигоровић/Милица Лалошевић
КОЛАС - Милош Милојевић/Страхиња Ђокић
КОЛИНА - Бојана Бамбић
Госпођа прва виолина - Едит Македонска/Весна Јансенс
Гђа-Гдин друга виолина - Светлана Драгићевић/Урош Јовић
Господин виола - Александар Поповић/Мирко Црнојевић
Гђа-Гдин виолончело - Јасмина Врбанић/Синиша Јовановић
Гђа-Гдин обоа - Марија Лазић/Душко Ненадовић
Госпођа клавир - Нада Матијевић/Невена Живковић

Једна од најкраћих опера славног композитора Волфганга Амадеуса Моцарта, једночинка „Бастијен и Бастијена“, настала је када је Моцарт имао само дванаест година и представља једно од његових првих остварења. Од малог Моцарта, ову оперу је наручио ексцентрични бечки доктор Франц Месмер 1768. године. "Бастијен и Бастијена" је интерактивна представа за децу и као једно од првих Моцартових оперских дела идеална је за упознавање младе позоришне публике са опером. Бастијен и Бастијена играју љубавне игре које им смишља Колас, а да би проверили своју љубав користе чак и друштвене мреже које их подједнако зближавају и удаљавају. У тој игри учествује и Колина која са публиком посматра представу и открива им тајне опере. Адаптација либрета ради приближавања заплета деци и младима, као и убацивање едукативних делова кроз лик Колине имају за циљ да на занимљив начин упознају најмлађу публику са овим позоришним жанром. Како ће се ова љубавна прича завршити? Да ли је Коласова магија довољно јака да помири завађене љубавнике? Или, можда, за праву љубав није потребна магија?

КРАЉ ЛАВОВА

Алегрето театар Вршац

Текст: Катарина Орешан

Режија:Петар Кокиновић

ИГРАЈУ:

Предраг Грујић

Петар Кокиновић

Немања Милуновић

Марија Пантин

Бојан Симић

Катарина Орешан

Прича прати живот и одрастање краљевог сина, лава Симбе. Његово безбрижно и раздрагано детињство у Племенској Земљи прекида покушај његовог стрица да преузме престо свог брата. Након немилог догађаја Симба бежи из Племенске Земље и уточиште проналази у далекој џунгли. Након неколико година, Симба ће морати да се врати и спасе Племенску Земљу од сурове владавине свог стрица.

ИЗЛОЖБА

„Изложба костима и плаката Позоришта и Фестивала“

Ауторка изложбе: Софија Лучић

ПРОМОЦИЈЕ КЊИГА

Миодраг Мија Илић - *Аписова клетва и друге драме*

Збирка од десет драмских текстова Миодрага Мије Илића, заправо је избор из његовог 40-годишњег опуса сачињен по критеријуму успешних извођења на сценама у негдашњој Југославији, по оценама позоришне критике и по освојеним наградама. Жанровски разноврсни драмски текстови, сведоче о писцу велике вештине, који обједињује неколико важних законитости добре драме: јасно испричана драмска прича, профилисани ликови, ваљана мотивација, добар дијалог и превласт драмског у односу на литерарно. Одабране драме указују на писца превасходно заинтересованог за моралне дилеме савременог света, за универзално трагање за поштењем, достојанством и слободом човека. Судбину балканског, али и човека целог света, Илић везује за историјске условности и за дегенеративне друштвене процесе током двадесетог века, за модалитете репресије, егоизма, похлепе, за питања савести и одбране идентитета.

Радомир Путник - *Антологија савремене монодраме*

Мера за театар је успешна представа, мера у уметности је човек; срећан спој ових двеју мера јесте монодрама која је начињена по моделу човека у позоришту. Глумац на сцени настоји да нама, гледаоцима, саопшти изузетно важну мисао која се тиче свих нас, и понаособ и заједно. Управо су у томе двојству адресата потенцијал, величина и значај уметничког дела, јер оно чини релевантним интимну, тескобну и онеспокојавајућу причу, а истовремено је приказују као општу, свеважећу, универзалну и обавезујућу. У двојству, боље рећи у противречју истога, лежи основа монодрамске уметности.

Радомир Путник

КАЛЕНДАР 28. МЕЂУНАРОДНОГ ФЕСТИВАЛА КЛАСИКЕ „ВРШАЧКА ПОЗОРИШНА ЈЕСЕН“

КО?	ШТА?	ГДЕ?	КАД?
Народно позориште“Стерија“ Вршац	Изложба костима и плаката Позоришта и Фестивала	Доњи фоаје НП“Стерија“	Понедељак 01.11.2021. 19:30
Народно позориште“Стерија“ Вршац	Вилијам Шекспир ФАЛСТАФ - ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ Режија: Даријан Михајловић	Велика сцена НП „Стерија“	Понедељак 01.11.2021. 20 часова
Народно позориште Суботица	Александар Поповић КУС ПЕТЛИЋ Режија: Милан Нешковић	Велика сцена НП „Стерија“	Уторак 02.11.2021. 20 часова
Народно позориште Суботица, драма на мађарском језику	По мотивима Бранислава Нушића ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Режија: Андреј Бока	Велика сцена НП „Стерија“	Среда 03.11.2021. 20 часова
Нови тврђава театар, Будва град teatar, East west centar Sarajevo, Ujvideki szinhaz Novi Sad	Александар Тишма, УПОТРЕБА ЧОВЕКА, Режија: Борис Лијешевић	Велика сцена НП „Стерија“	Четвртак 04.11.2021. 20 часова
Јелена Перић Миодраг Мија Илић Радомир Путник	Промоције књига „Аписова клетва и друге драме“ „Антологија савремене монодраме“	Фоаје НП „Стерија“	Петак 05.11.2021. 18 часова
Народно позориште Београд	Опера за децу Волфганга Амадеуса Моцарта БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА	Велика сцена НП „Стерија“	Петак 05.11.2021. 19 часова
Народно позориште Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар	Жељко Хубач ЧУЧУК СТАНА-Српкиња и Гркиња Режија: Жељко Хубач	Мала сцена НП „Стерија“	Субота 06.11.2021. 18 часова
Српско Народно позориште, Народно позориште Ниш и Народно позориште Приштина са седиштем у Грачаници	Добрица Ћосић ДЕОБЕ Режија: Југ Радивојевић	Велика сцена НП „Стерија“	Субота 06.11.2021. 20 часова
Алегрето театар	Представа за децу КРАЉ ЛАВОВА Режија: Петар Кокиновић	Велика сцена НП „Стерија“	Недеља, 07.11.2021. 11 часова
Народно позориште Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар	Јован Стерија Поповић ПОКОНДИРЕНА ТИКВА Режија: Оливера Викторовић Ђурашковић	Велика сцена НП „Стерија“	Недеља, 07.11.2021. 20 часова